THE INSTITUTE FOR ADVANCED STUDIES OF WORLD RELIGIONS

FILM-STRIP NO.

MBB-1972-028-12

BUDDHIST SANSKRIT MANUSCRIPTS

प्रशान्तकरणावदान

॥ब्रह्मादिलावपानाथश्चदेयगन्धर्वकिन्नराः॥यक्षराक्षसाकुष्मान्डनागाश्चगरुडप्रगाः॥सिद्धाविद्याधराश्चापि
तथान्यपिसमागताः॥बलामालाकयालाश्चसमसेन्यबलवाहनाः॥तथान्यपिसमाराजाःक्षत्रियाश्चनराधिपाः॥राजा
नामृषिभिश्चापिब्राह्मणाश्चमहर्षयः॥यतयोयोगिनश्चैवतापसावल्कवाससः॥तथराजकुमाराश्चसमाजग्मुश्चसाध
वः॥विप्राश्चश्रेष्ठिनःशूद्राधनिनश्चमहाजनाः॥वणिजःसार्थवाहाश्चराजानपदाश्चापितथान्यसमागताःश्वर्वसर्वेपि

॥अथ लोकामहीयालयुनः ॥ अहं सुगाभिर्डयुगुफं पनीभगंप्रन

खवमराधमारवकृत्वा मिक्षामियुनवन्त्वलाधिगं॥ नद्यथा गुरुभादिष्टं तथा दृष्टं वभूहसि॥ ०० गिमनाथिगं कृत्वा सरिकृ॥ सुगानी

लकाडयकः समालाक्कगंगृयगमराखन॥ गुरुवाजंतथा वक्षयथा मगुरुलाधिदिगथा दृष्टं वभूहसि॥ ०० गिमनाथिगं कृत्वा सरि

कृषिगंगत्वा वेवाहगं लाकुकुवुनिर्यसमाहिगथापुवासोरगवान्बुद्धःभक्तसिंहदयानिधिः॥ सर्वेसुःसुगतःभक्तासर्वेसत्वहिगंकवः॥

रिकुरिःभवकःभद्वैवेलकंभाप्यपासकंथारिकुलीकुःभसाद्वैवेलकोपासिकादिरिसर्वेवसीधिकंःसाद्वैवनुवनसुद्रभ्यकवनुकान

वायकः॥ गगभासरासीनःसर्वसत्वहिगाथिकंःआदिमध्यान्तकल्याणंधर्मंदृष्टंसमानरसुःब्रह्मचर्यंदर्शनोः अहं मोसेयाकाः सुवाधियाः॥

१४०

२०८

[illegible] वसमकृत भनथ्यपयस्त्रदनावृष्टिमसाइति कृकाविनी॥ तत्रस्वदीर्घकालपिनिर्मर्यंगगतसंवा॥ इत्युक्तनकाथासो सर्वापिनी
वसिनाश्रयन॥ तत्रतथकालानुलं कृत्वा हयारुत्समकृतथ जनिवृष्टिसमावृष्टिमसाइति कृकाविनी॥ तांइत्युक्तवतसर्वे वसिनाथसं
पकस्थिनो। तदावमूषकाश्चापि गृहं गृहसमकृतथ॥ ब्रह्मानस्त्रद्रव्यवस्त्रादीन् पुस्तकादिन्वाविशक्रेन। तथावसनस्थाथकीटाथपविस्त
यसमकृतथसर्वत्र सर्वगस्थानि उक्त्वा उक्त्वा विवरमथ॥ तदाप्यन्यनृपाश्चैवं तन्नृपंप्रतिभाषिताथ॥ तदकृविषयग्रमा. नवस्कंध्यः
विकृचित्र॥ तदानृपतरहिकुनादयसमंकृतथ। वसनापिपतनाक्रम्य द्रव्यानेपनिकृगृहं॥ कृत्यवंविषयकृत्य मसास्यानं तदातवगाक
तदाकृनाकृकृत्या साकाथसर्वस्यायाकृलाथपनंपत्रं समागम्य इत्यवं संवरापिनं॥ एवंकृथकथमत्रवंमसास्यानंपवर्तनाकनो

तेलोक्याधिपमुपगम्य समभ्यर्च्य पूजयित्वा समुपाययुः॥ तत्र पूजयित्वा तं सकृत्यवप्रणामवपविहृत्य
पूजयित्वा गुरुहस्यसमाज्ञिताः॥ कृताञ्जलिपुटनत्वा सन्निवीक्ष्य प्रमादिताः॥ तत्सर्वे धर्मामृतं पात्वा सर्वे सर्वे पुरुषिताः॥
उपहृत्य प्रणम्य॥ तत्रासीत् भगवान् इन्द्रः तान् समुपाहितान्॥ आदिमध्यावसानं दिदृक्षाधर्ममूलं॥ तत्सर्वधर्मामृतं पी
त्वा सर्वे सर्वे पुरुषिताः॥ कथमनुमोदनं कृत्वा वस्त्वाधिवासिताः॥ तस्मिन् समन्समयक्रमेनातकालिपुरा श्रीमयः समुद्र
जम्यमहायानैः प्रदुद्रुवुः॥ तदा पादसहोवायुः

१४१

वक्तारत्वक्तानः अस्माभादियगीश्वराः। सर्वलाभ्रद्धिजानीयूर्यदस्माकंमहद्भयं॥ महद्भयंनाथगच्छमहानतंवयांनकुर्वाम
हस्याइत्रक्षीयामहद्भयात्॥ यत्थेनत्वेनयसर्वविलयंयान्तिसर्वनाथानथात्कर्मजालस्यकृत्नाशसमंगतं॥ यस्माद्दुःखि
नाद्दृष्टामाकीर्णतइयकिंतुकुर्वंभायनाथत्वंप्रसीदत्वंयगीश्वराः॥ ॥ ॥

पाथनदीमिसंभामयानिसमकरुत॥ स्नानदेवाद्विनष्टाःस्मयास्यामःशरणंनूकांकनष्टंगारुयाड्कं सर्वथा सविघानिनाः॥ ॐनिनदी
निरयाधिःग्मस्कान्दुष्टकामसाऊनष्टानदीनिःसमनीयायंसाधुमराषत॥ रुवनकुरुयगामप्रवइयायंप्रवक्ष्मीनरुवनकुमुंघकानः
यकांविधानगनःयदिमऊंकथाविक्रा ग्रस्त्रानानामहर्द्धिकाः॥ नदकान्समूयागमयप्रार्थयमंगुरार्थिनः। नथास्मासुकृपाद्दृष्ट्वा मत्तानि
स्त्रायनीश्वनाः॥ वनदीनिप्रक्षन्त्यर्थं कुर्युः स्वस्ययनविधिं॥ नदानंसांनपसिद्धिमसाविघाप्रसावगष्टनदीनिमहास्यानंपनिःभामाड्गं
खलु॥ नदाग्रसर्वदाचापिमऊंतंमेनिनूयड्वांसूनिकंसंरावदूनमिनिसर्यप्रमान्यनां॥ ॐनिनानादनंकृत्वा नरक्षतिनमसाऊनाः।
सन्नगत्समनंकृत्वा तीर्थिकांस्नानूयाऊंयूः॥ नगुनांस्तीर्थिकांदृष्ट्वा समूयस्यसमादिनाः। कुनाऊंपूटाःसर्वं नस्वेनांसमकुवन्॥ न

वंसमादिष्टान्। रुवकाविविध्यायाये वयिमाषमिनाबूजनमहादेववसाधनप्रयत्नेष्ठकिंपुनिश्चत॥ नहदेवमनर्वकृत्वासत्वस्वरूप
तत्वदनाठ। आनाध्यार्वयित्वेनां संस्मनश्चंसमादिनाठ। आयंयंदवकृतमनं सत्वायथ सृत्वानाठ। मस्य नस्यालयंनर्नमनयाकी
निसमनं॥ नथ्यवापीश्वरंस्मृत्वायथपिशालिभ्यसृनाठ। नमयायविनिमुक्तानिवृक्तियाकिविद्वृक्षथानथसूर्यमिनामत्रधम
उपुंयाद्वीवृथानदीमंगनंकृत्वा रावयश्वसमाहिनाथ। नथ्यवामनस्यधानं सारुल्लंजलमानूष। जूवस्यंमनंदृष्ट्वा कावि
मादद्धिमानवठ। नथ्यदवस्मृतिंकृत्वा यदिनास्यवजीवथ। नहदवस्यातपूरस्यनधर्मणाथमवाप्यथ॥ एवंदिदवनाठ सत्वा
सनपिजीनिनंपिव। जरुनाजलसारुल्लं मिलमूत्रापिसमिनि॥ नगत्वारवमत्वा सकृत्वाजिविषादनी। स्वस्वरूपदव

वयं सर्वे यत्र [illegible] किं अवद्धिता किमुपायं करिष्यामि [illegible] किं अस्माकं विशेषेण ॥ तस्मिन् समये तत्र विषये च समकृतः । महासारीप्रवि
ष्टा तत्र कृतकार्यं वेधा नयन् ॥ तदा तद्विषयस्य सत्वा नागे निर्विति काठा कृत्वा पाश्च दत्ता कविद्विवृद्धकः उत्तरेण ॥ सा वयं विह
ता नागे यास्यामः महाबलं कुरु । किमुपायं करिष्यामः न मास्तु दैवकर्मणः ॥ अथ तां इस्तिनां वेधा दृष्ट्वा तद्भागमकरोत् उपवासोपमाये
त्य या स्वेन कुशमासि काठा ॥ अथ सर्वे इस्तिनो वेधः प्रयत्नानि कृतानि वा । तानि सर्वाणि यत्नानि व्यर्थीकृतानि सर्वशः ॥ तत्र गत्वा सिंहा दृष्ट्वा
तेषां नागप्रभाकरः । वासितानि विभ्रमन्न रूपेण समस्तायन ॥ अथ वासितप्रदानेन तेषां देवप्रसादनः । तद्भागमभिमानेव व
द्धिता अस्त्रवक्रमात् ॥ तत्र गत्वा आनि वा दृष्ट्वा तेषां नागप्रभाकरः । तद्विभ्रमन्न गरुत्स्वा यूथयामास वा दना ॥ एवं तेन वेदि कोविद्वेषयूथिम
ग्रह्य अपि । तद्भागमभिमानेव वद्धिता अस्त्रवक्रमात् ॥ तत्र तेषां नाविका विद्वा विद्वद्भिः कर्मवादिनः । तां सत्वा इस्तिनां दृष्ट्वा कृपया

१४३

प्रजा दृष्ट्वा दृष्ट्वा तां समर्हति॥ यतास्मद्देवदाधेन मुक्तीति प्रवर्तिता। अद्यापि मातिकाचापि प्रवृत्ता तत्कथं प्रजा
॥ नानाप्रायविधानानि तत्र ब्रह्मस्त्रीकृतानि हि॥ तानि सर्वाणि यत्नानि व्यर्थीकृतानि सर्वगः॥ तत्र ब्रह्मक्षिप्रतीकानं कथः
मयनमुक्तेन। एवानेन जगन्नाथ कृतस्मान्मुक्तुमर्हति॥ यदि तत्र कृपा नास्ति सर्वनक्षावयत्वलु। अथ क्षिप्रकृपया दृष्ट्वा
सर्वान्निष्कातुमर्हति॥ एवं सर्वे ब्रह्मविप्रा प्रार्थयापि मूकर्मूकाः। तत्र ब्रह्मः गमिगानेव वद्विगाश्च एव कुमारु॥ तथा ताः
वृद्धिगा ब्रह्मदृष्ट्वा सर्वपि तद्विजाः। तत्र ब्रह्मक्षिनिगाम लक्ष्मिरवटिप्रमूर्छिताः॥ तथा वेषु वा विष्णु प्रार्थयं कुरु
ब्रह्मकथा तथा वप्रार्थयद्वैवार्हनिवं तथा ब्रह्मकथ॥ तथा कवि महद्वं कवि वृद्धं सूर्यात्रैका कवि सूर्यग्रहगंव क

ता ः स्त्वा निष्ठ ध्वं सैंवित्समाहिता ः ॥ ॐ त्वं मे ः पूनाशङ्के ः समादिष्टं महाजना ॥ गरथानि गप्रतिकोय देवास्त्रा
समर्थयन् ॥ भगवन्नामत्रभान प्रसीदयत्मभवा कृपयान ः समाला कृपाउमहसि सर्वथा ॥ मत ॐ नि ः प्रहलाज
मानिकाचप्रवर्हिता । प्रवं मत्मह्यार्थं कृपयान ः प्रभाकृया ॥ यथा यत्र गवलेनेवं कवस्थमनलेधुवा तथापि कृपया
दक्षाप्रत्यायु सूनालयं ॥ ॐ त्वं प्रार्थयकृकृ नानिस्थिमहाजना ः । स्वेष्टदेवता ः स्त्वा निष्ठदिनविमाहिता ः ॥
तथा चवा कृता ः सर्वे ब्रह्मंश्च कूलेश्व नाजूनाक्षत्यर्थनिष्ठाच समस्त्वेवयाचिन ॥ अस्मरत्रगवत्कृ सर्वः
लोकाधिपश्चन्नाप्रस्थारकानिहन्ताहि एवानवरवा नय ॥ गवेवमनमंयामा नान्यानामनमंविहा मस्मादता ः

१४४

हुं श्वं वदिकाहुदिलाहिता॥ तथा यत्र हृतां श्वापि सर्वत्र लिवाहिमन्त्रा तथा सर्वाश्च दवादि गेभ्य उक्तवान्यपि देला:
श्वान्तवीश्वापि गश्वर्वाश्च तथा यत्र॥ गश्वर्वीश्वापि कवि यक्षीश्च यक्षिणी रूथा। नागांश्च नागिनी श्वापि गरुडांश्च गरुडिकी रूथा
कुम्हाण्डिकीश्च कुम्हाण्डांवाकुसांश्चापि वाकिसी॥ किन्नरान किन्नरीश्चापि सिद्धांश्च सिद्धिकी रूथा॥ तथा विद्याधरांश्चापि
विद्याधरीरूथा यत्र॥ मनुजा मानुजा श्वापि साध्यांश्च साध्यकी रूथा। अप्सरीश्च तथा स्त्रीश्च हृतांश्च हृतिनी रूथा॥ प्रतांश्च प्र
तिकाश्चापि पिशाचांश्च पिशाचिका॥ बलिनिर्माल्यरा कुंश्च कलंकासुरराजिन॥ एवं सर्वाश्च दवादी बलिंदत्वा विधानत॥
अत्र यप्रार्थयन्वं तदीगिरागम रूथा॥ तथा स्नानादिकं कृत्वा उपकुम्भादिकं मूरुथा॥ सहृदवान्सस्त्रा प्रार्थयं रूपुगाकि

चि सर्वत्र हानपि॥ तथा मागमास्वर्गाथयत्रागमक्रय॥ लाकपालाः कुथ कचिन्कचिद्वाच्यास्तानपि। तथा
त्रमातृकाः कचित् कुमारं वगमाधिपं। रौद्रवंत्र महाकालं कचिद्भैरवयाचित्र॥ कुत्रपालगणांश्चैव पी० श्मशानवा
सिनः शायिनीयामिनीश्चापि डाकीश्च डाकिनी कुथ॥ डाकिनीं शुक्लिनीश्चापि तथा घपविवासिकाः॥ शिलाश्चयापि
कुथ्य वनावथ्य निवासिनः॥ दरीगुहानि कुंजं कुवानामाघानवासिनान्॥ कुत्रसीमाहितांश्चापि तथा कुत्रीलमाहितान्
तानानदीनिर्झरतटादि जलाश्रयहितान् कुथ॥ महाकुंडहितांश्चापि पल्वलकूल्यवासिनः॥ नापीकूपादयानस्थ प्रश्न
लीवासिनः कुथ्याक्षमायागतथ्य कुंथ्य चतुःपथहितानपि॥ म० मशुपविहारावाश्रमापाक्रिकवासिनः॥ वीथीनथ्य पथ

१४७

मालयं कविच्चिरविनिश्चस्त्रश्चस्त्रा रिमूर्छिताः॥ मूरुक्षमाविमूर्छेव मृताजन्मूर्यमाश्रमं॥ कविद्भूमि तलश्चेदं मावर्त्तप
निवर्त्तविमहामावप्रलापक्षा मृताजन्मूर्यमालयं॥ तथ्यनिवदनाक्रान्ताः सन्निपाता रिमूर्छिताः॥ विमूर्छादिपनीताश्चीमृताः
कविद्विचारिताः॥ कविद्भूजा मृताश्चापि पीजा श्रीमाकिकारुक्षा। बुद्धकाशिनिनी कृष्णा मूरुः स्त्रा मृताश्चिमातृ॥ कविद्भार्या
ः मूरुः स्त्रा सहस्रमानुवश्चिनः॥ मृताः प्रयागताश्चापि विविधा हस्तसर्जिनः॥ कविस्त्रा सुसंपत्तीः कविन्मित्र सुहृज्जनाः
प्रलापनाविनिश्चस्त्रविमसुप्तिमानस्तून॥ कविक्रमणिकाश्चाशि निश्चयवाश्चवाग्रतः॥ निहाहिलोकयक्रश्च सुविवर्जेन मा
विनाकविक्षीवक्रनप्रस्त्रा मूर्छिताविश्वलक्रमः॥ जीरुताश्चमोनाश्च कंशेनैवाशुमप्रिय॥ कविन्नियामसंस्मृत्वा कविस्मृत्वापिनामसि

कं॥ कचिद्गाङ्गादिदानेश्च विप्रादीन्समर्चयन्॥ एवं नानाविधानेश्च सङ्कल्पैः स्वस्त्ययनविधिं॥ तथा पिण्डितानेव नदीतिभाग
मानिकाः॥ वर्द्धिताश्च क्रमादेव नदीतिभागमानिकाः॥ तद्दृष्ट्वैव सर्वविधिप्रमहाजनाः॥ तथा तत्रागिणः कचित्स्वान्निधा
तप्रवदिताः॥ स्मृत्वा एवाकूलग्रामीन्मृताजग्मुः सुवालयं॥ कचित्तीर्थसमानीताः स्मृत्वा स्वस्वादिदेवताः॥ मृताः पापविनि
र्मुक्ताः कचिज्जग्मुः सुवालयं॥ तथा कचित्स्वलोकस्थ रूमितलसमाश्रिताः॥ क्षणिवच्छूजनान्वत्वा मृताजग्मुः सुलोगतिं॥ कचि
द्गुरुगलस्थेव समासीनाः स्ववाश्ववान्। आलोकलाषमाश्रुः मृताजग्मुर्यमालयं॥ तथा कचिकुलंपीत्वा प्रदक्षिणीवाश्ववे
धविलापैः स्वलपक्षश्च मृताजग्मुर्यमालयं॥ कचिद्गुरुक्षान्नपानादीन्समाश्रयस्ववाश्ववान्॥ प्रलयक्षः कृपादेव मृताजग्मुर्यः

१७३

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

कविच्चपितरौस्मृत्वा कचिद्भ्रातृन्सुहृदश्च ॥ तथा वरुणिनीं कविद्रुक्षन्याश्च स्वबान्धवाः ॥ कविच्च बालकान्पुत्रान्पुत्रीश्चापि तथा प
रान् ॥ कुलानान्स्वान्समाश्चैव कविद्रुक्षस्वान्समाः सुताः ॥ स्मृत्वा मूर्ध्नि वा नापि स्वसन्तु स्नुषा सुताश्चिनान् ॥ कविरार्यामुद्धस्मृत्वा स्वेन्द्रान्त्रयाग
नापुनः ॥ दैवेनानुगमाधाय मलानिद्रीप्रकाशिव ॥ तथैव स्त्रीजनाश्चापि नाद्रागयति [illegible] प्रीतिताः ॥ स्वस्वदेवानुसारेण सुतानवमनेक
धाः ॥ काश्चिद्वा मास्वरूपं दृष्ट्वा स्वानुगिताः ॥ गदनुस्मृतिमानेन्द्र महानिद्रासमायुताः ॥ काश्चिच्च स्वान्समान्पुत्रान्सुताश्चापि सः
संयदः स्वामिरूपं समर्प्य स्वाविनायवविनामृताः ॥ काश्चिद्यत्र मदाः काः स्वदनागमनुगाविताः ॥ स्वरूपं समासिद्ध्य विनष्टमुच्च
सर्वयन् ॥ काश्चिच्च स्वान्समान्पुत्रान्सुताश्चापि मूर्ध्नि मूर्ध्नः ॥ दृष्ट्वा स्मृत्वा पतिष्वक्त्वा दिव्यवस्थितान्सुताः ॥ काश्चिद्यत्र मदा दृष्ट्वाः

१४१

घानस्य सीषूयसमकृतः। मदनस्य कंकाने द्वीनाशिर्भ्रमनवन॥ मदेवं नगरनत्र्यमभूत्रसमकृतः। महाभोक
विलापेष्वयनिजाद विद्यापिनां। नस्थनिसानिकास्यातः कारिनास्मे महाराजनाथः। मृत्यूरायं विरुग्नस्याः सर्वेष्यासान्नि
वृत्सरा॥ कविमृत्यूरायत्रस्यास्य स्वानद्विषयं नगतः। कृत्यापासारयाकारिदनात्र विनयययूः। नद्यानत्रास्ति नंकाचि
संवृद्धापामकसूर्याः। नांस्त्रीनिरयत्रस्यान्दृष्ट्वा परयवमत्रवीत॥ रवकामाविषीदस्वं धैर्यमालंबातिष्ठ
ः। एतस्यानिविद्विवक्षनकूनूर्ध्वं समाहिताः॥ यथतद्विनियूयप्रकृवीर्ध्वं समाहिताः। नदावामर्गस्तंनि
वारवनूनंसमकृतः॥ ० निरनादितंकृत्वासर्वे निरमराजनाः। नंवृद्धापाजेकंनत्वाप्रार्थयन्समयाः

थसुदुःखिनः। कृत्रिमासाद्यकाः कथिश्चिन्नवाना नयाद्यनाः॥ कविद्रथाश्वसमाकीर्णेषु कविद्रोथीषु सुर्वनाश्वगजसमृद्धाः कविद्
मदोषुमधुसंपूर्णा॥ मृगयासेषु मृगाः कविद्विपनिषु मृगाः पर्वतः॥ कविद्भवद्भिः स्वमकथामानाश्रमपूर्णा। कविपर्वतोपान्दव
स्थानस्थसुसीपूर्णा॥ गच्छन्ति यत्र भवान्नकथकिन्नोपिमृतासुथा॥ कृतकुसलनाम्नापिरत्नाश्च स्याम्यमस्त्रिनाकदानेमृतका
येकुद्विषयवसमकृतः। कृत्रिसयमृतेःकार्येःकविद्यत्रामृतेभवेः॥ कविद्ग्रन्थतुर्थाद्यःयवेसदःवतःसामृतेः। सकार्ते
स्थनवर्वकाष्ठाहासुमकेभ्यापिसर्वथाभवः॥ कविन्निवेःपनिस्त्रिवेःपुनिकेःकमिसंकुलेः। व्यरिःकाकेःमृगभवेःवृ
क्षसृकादिलाकिनांरक्षमालेःभवेभवं व्याकुलद्विषयंतथा। सर्वत्रापि भ्रमन्नमनमूर्त्यषुचसमकृतः॥ कपानस्थवना

१४८

स्यनुमोदित्वा प्रणत्वा संमत्रुवंन। सत्यं साक्षात्वादमद्यात्रस्य सदापिया संबुद्धं भवतं कृत्वा प्रार्थयंसंसमादवान्। यथा सत्यमादि
दृष्टं थाकृवीमदखलानस्मादनविधानं मारवानादद्यमर्दनि॥ ॥ ॥ निमप्रार्थमानौसौ सम्बुद्धा यासकः कृतौ। तान्सर्वान्कृपया तायत्तद्विषि
समयादिगत्वा। एवं कृत्वा यतांसर्वैः सम्बुद्धाशिनिमन्त्रयो। विधिवत्कामिवः सत्यं यदि कर्तुं समिच्छथ॥ स्वात्वासौ वादिकं कृत्वा शुविवस्त्राः
कृताः साधीः संबुद्धभवनं कृत्वा नवाग्रमदिग्रमखः॥ कृत्वा भूमिं प्रत्नमकृत्वा नुयां शुविसस्थितः। वस्त्रामूलनासंगं कृत्वा भूमिलिपूरास्त
नवाँ तदासौ रगवान्बुद्धधर्मनाग्रामुनीन्द्रवः। सर्वलक्षिरगवान्नाथः सर्वदर्शीदिनार्थ हृत्। यदत्र वलांकार्यं हस्तवुद्धनत्र कृषा। सर्व
पात्र समागत्य कुर्यान्सर्वदिनं लघ्। यदासौ रगवान्बुद्धविपात्र ससांदिकः। नदायतमसास्वाताः गामनाम्यूक्तनंरवस्। नदानरयः
२ यत्रारक्षिप्रगतास्यः शुविशुद्धनिमनुतासर्वैनिमनं कार्यं संप्रार्थयंजिनेश्वरं॥२

प्रिनाथः॥ सत्यमनद्विधिं साध्वकनिष्ठाभ्रदर्दिनः॥ सर्वज्ञापामकाहिलं मदस्मासु कृपांकुरु॥ ०॥ निनेप्रार्थ्यमाहात्मसौ सर्वज्ञा
मार्गकः सूधी॥ नास्त्यर्वान्कृपया दृष्ट्यासमालाक्षेवमब्रवीत्॥ मवकृत्यां सर्वयत्नाथादिनाथवः॥ मकृत्व हिंसमाश्र
यप्रकर्तव्यं कृतंखलु॥ नमात्रमगीसंनिर्यं सारकनिवृत्यवां सर्वेत्र सर्वदा वापि सवकृतनेसंशयः॥ यदसौ सुगतावुद्धः स
त्वानांहितकारकः॥ वाधिवर्षसमादिष्टनिष्ठनिधर्मादिगनः॥ मकसौ प्रायनानाथः सवः कृः सदसादवां॥ प्रार्थ्यनिमन्त्र
प्रविजयित्वाप्रमान्यर्मा॥ तदा मस्य कृपा दृष्ट्यप्रसावन समकृतः॥ अनदीनि मस्त्यानाः भ्रमयुः सुदसारवलामदा
वामगीसंनिर्यं सारकनिवृत्यवां सर्वदानिसवकृनमिनिमाचप्रसीदना॥ ०॥ निमन्त्रादिनंप्रत्वा सर्वपिनेसंस्थिवाः नत्थेसौ
मस्त्यानाः।

यं नाउकल्पं रिधंपूर्वं॥ नत्रयं गन्तुमिच्छन्ति समायान्तु मयासह॥ इति रुगवतादि कृत्वा सर्वे पि रिक्षवः। नत्थमित्र निविरूप्य
सङ्गीकृत्वा प्रतस्थिरे॥ अथ सोरुगवान्बुद्धः सर्वसंघगणैः सहा पात्रचीवरमादाय प्रतस्थे संप्रवासयन॥ यथा संघ्रिमा मार्ग सः
त्वान्बुद्धं समुद्धनना ससंघं सहसा प्राप्ते नाउकस्य पनान्तिके॥ नत्रा सोरुगवा स्थित्वा प्रातिहार्यं प्रदर्शयन। नादी निर्मानं कर्तुं
सद्धर्मस्य समुपादिशत्। तदा सर्वे पि रथो नावा कृत्वा देमहा नाथा समुद्धं समुपाया नं कृत्वा दृष्ट्वा वर्षि नासहसा नत्र समा
गमन स्वानं संगमं जिनं पूजा गं पूजयित्वा वधर्मं श्रोतुमुपाश्रयन। नदा सोरुगवान बुद्धस्तान्सर्वान्समुपाश्रिनान्। मैत्रीदृष्ट्वा
समासाद्य समाधिं विदधे कर्तुं॥ ते नाग्रुश्रया मासत्वा दृष्ट्वा कानूष्ण्य वरुणा। नदी निर्मानि कृत्वा वरुणयदृष्ट्वा रिगं मय मुः सर्वे

सदा वा इस गीतानि नृपं दुर्वासूरि कं सस्त्र स्वात्मा हं तव नूनं समक्ष नः ॥ ॥ ॥ नि न समादि कुं सर्वं पि न मसाऊ नाथ मत्थ कि प्रमि संक्रत्य
नष्टा कर्तुं स मीक्ष्य ॥ ॥ ॥ सूर्य यपि न यो नाथा ॥ ॥ मादि मसाऊ नाः स्नान सौ वादिकं कृत्वा शुचि वस्त्र समा कृताः ॥ संवृद्ध ग्रह नं कृत्वा वृद्धा प्र
सादिगा स्त्र खाः ॥ कृत्वा ह्रा ग्रे प्रभा मंत्रा नृत्यां शुचि संस्थिताः ॥ ॥ ॥

सगन्धसुखदायाश्च त्रसित्वा विसर्पगताः। ततो यक्रम्य संक्रुद्धाः सहसोन्मथ्य तायथुः॥ ततस्तु ते नयः सर्वे मानिकाश्च समन्ततः। क्रमात्प्रगमनीरू
ताः सर्वत्राहृष्यतोयथुः॥ ततश्चक्रमतस्तत्र मंगलं निनृपद्रवं। सर्वत्रिकाननाभांसि सर्वदा यातव सदा॥ चक्रमेव सुभासर्वा मंगला सारदवांसि
नीव वृश्चवायवहंगीगाधाताः सुगन्धिवासिताः॥ दिशासर्वाप्रसन्नास्या वसुः काकाकुनायथासमाना श्चग्रहाः सर्वे गनन्दीवविचक्रिन॥ ततः का
लाम्बुदामयाग्रहं मानाप्रसानिशः। सर्वत्रापि समाछाय वानिभ्रनाव्यसर्जयन्॥ ततश्चक्रमतस्तत्र सर्वत्रविषयपूर्वागस्याकूनसमूहगे वाः
पिनाहमयावसुः॥ यथाव ततवश्सर्वे तनाशुत्मादिपादयाः। हनिनपत्रसमाकीर्णाः सपुष्पाः हसिनावसुः॥ तथाकुदनकोगादि पुष्कनिनी
कुलाश्रयाः। यथापलादिसम्पन्नाः सुसुपम्पूनिकीर्ण॥ ततश्चपगवसर्वयक्तिः कमशोपिनायथक्रयासूखसुखा पीत्वाम्बुवाजनन्दिनी॥

त्रविषयकत्र कमर्मगैलहिकामत्रा क्षत्रशीयत मांद्विग्रां मता मक्तानूसाविशी॥ स्तूत्वा मनसा नत्वा त्यथा० यत्त्यूसा मखा। नमस्कृविषयस्का
यद्य इक्षायापमानसः॥ बहुं मीवगस्मध्यपिरासे न्यानिवाविकाः॥ यथ इक्षाः सत्वा देवा गन्धर्वाश्चाग्नयापिवा। कूस्कुनाकसानाः
गमर्धगवृजाश्च महाव गमः॥ महात्यानानिसाध्यपिय काश्चकिन्नरा अपि। रूद्रप्रनपिभवाश्च वनाताश्च गुहा अपि॥ कृत्यापस्मा
नकाखार्दाउन्मादागलसादयः॥ ज्वराश्चस्त्रविधाश्चापि नानाविधानृजापिवा। नवमन्यपिय इक्षाः सत्वप्राणविहिंसकाः॥ विरुद्धि १७१
काश्चवीनाश्च निर्दयाः कूनमानसाः॥ गंदोनान्यावंवकालक्ष्य अवमानगवर्षिकाः। सर्वपिनागास गिश्च सत्वा पडवकानका
महात्मानकनाश्रीद्रारीयक्षा दानूक्षनयाः। पार्थिकाःयापकर्माणः सत्वसंहानकानकाः॥ सर्वेगमानिका इक्षा सत्वायापूत्रदानकाः।

किं नरसूरि कं मंगलं कां गं वा निर्वेवमिरवं वरराषिन ॥ ७ ॥ निरराषि तं कृत्वा संवृद्धायासकः कृती । आनवं विस्मृता दृष्ट्वा समूयते
वसकुवीत ॥ तदनकृत्य नायं वाक्यं यमयाऽप्रवक्ष्यत । कदनूभादनीकृत्वा सुप्रीताः प्रसीदत ॥ यदप्रेतन महात्म्यं कृत्वा दवयस्य
किं नसूरि कं सिमगसंवास्यं न त्रान्यस्यानुरावतः ॥ ७ ॥ तन सर्वं विजानीध्वं वृद्धस्यैव तुरावतः । एवं सौ गतम महात्म्यं दृष्ट्वा सत्यं प्रमीयतां ॥ र
तितं नोदितं कृत्वा सर्वेप्रिते मराजन्नागसत्यमेतत्प्रतीत्यैव प्रशशंसुर्जिनेश्वरं वेत्रायं सुगतो बुद्धः सर्वलोकहितार्थ भृत् । जगन्ना
थो जगद्गुरुः धर्मराजा विनायकः ॥ यन वंसमूय लेतन्महात्यानंमी कृतं । सूरि कं मंगलं वापि कृत्वा दवं कृतं कृवं ॥ तस्मादस्यमुनी
द्रस्य गत्वा गुरवसंसदा । सत्कृत्य पूजयित्वा वरराजमसन्नतं वयं ॥ ७ ॥ निरसंराषस्तां कृत्वा सर्वे गोपिकाजनाः । आनपदाश्च ने गम्यो

तथा सर्वमनुष्याश्च सर्वनारीजनाश्च पि। वासकाश्च कुमाराश्च वानिकाश्च कुमानिकाः॥ युवतयश्च युवानपि वृद्धाश्च स्थविरास्त्रपि सर्व
गणा पि काश्च पि ग्रामिकाश्च पि वानिकाः॥ राज्ञानि सूत्रसंयुक्तायी त्वा यानानि हर्षिताः निर्गमः यनिपूर्वागमः ग्रामादिगाविसस्थिर॥
समृद्धाः सुखसपन्नाः यत्रस्यत्र विनादिनः यत्र त्वार्थिय श्वक्ष्मानि ननन्दिर प्रहर्षिताः॥ न देवं विषयं न प्रयुत ग्रामषु सर्वतः। गृह गृहपि
सर्वत्र महोत्साह मरत्सदा॥ धनत्वादि सम्यक्ति द्रव्यानि सकलानि तासर्वेषामपि काष्ठषु प्रवर्द्धन्ते सुसारुदा॥ कृत कर्मसु वाणिकार्या १७२
णि सकलानि वा अकृतकृत्यानि त्वसिद्ध कलानि वानिजामपि॥ एवं नद्वि प्रयनि यं सर्वजापि नित्यं तिकं। सुरिक्रमगैसात्सादं कृतयुगायि
वा रत्नत॥ न देवं नं न्मसात्यावं कस्यादिस्यं प्रभाकिनं। सुकेरिमगैसां जानं दृष्ट्वा सर्वविस्मिर॥ कस्यानुभावमाहात्म महात्यानं प्रभा॥

द्वि २

नि

अस्याः कार्यं पटिकाभूमिं मूनः पादौ प्रक्षालयेत् स्वस्तिकं हृदये पूजनं ॥ ततः कुंकुमं पुष्पाणि सर्वविघ्नसादनानि ॥ पूजाराजवसादीनां
सुप्रतीतार्थसाधयेत् ॥ ततः कुंकुमानि सर्वाणि पूजाराजवसानि च स्वानि स्वानि च वस्त्रानि धृत्वा यथार्जितानि ॥ ततः प्राक्प्रमाणं सर्वं द्वा
दिसर्वसांघिकानां क्रमात् पूजापरान् कृत्वा पुष्पाणि यथाविधिं ॥ ततः श्रीवत्सादिविविधाकारमंडलं प्रत्येकं क्रमशः दत्वा मंडयामा
सुस्तांयतीनां ॥ ततः कान्सांघिकान् सर्वान् बुद्धप्रमुखान् क्रमात् ॥ यथार्हं राजनैः पानैः संतर्प्य समताश्रयेत् ॥ ततः सांघिकां सर्वान् पूजा
दी श्रीन्यत्रिमाधिता ॥ दक्षाभनीयपात्राणि दत्वादीन् समभ्यर्थयेत् ॥ ततः कान्पूर्वं पूर्वमदीदत्वा प्रतिमादिताः ॥ कृतजैरलिपूजा बु
द्धप्रमुखांस्तान्वदिन्नाः गजनीवासनासीनाः सर्वविघ्नसमादिताः ॥ तस्मूर्धमांस्तथा बुद्धवक्त्रा मुनिः हृतं ॥ अथ सोरगवा

ग्रन्थाः कापटिकाः ऋषि॥ पूजागौनिसमाधायस्वस्वगृहान्नृपः। मदान्मासंयवांश्चैव ऋषिभिः समुपाययुः॥ तत्र सरासमासीनं दृष्ट्वा मंस
गतं मुनिं सर्वे नंजनकाया ध्वप्रभृतिदिगाऊ हर्षिताः॥ ततः सर्वे पि हसोकानत्वा नंसगमध्वनां पूजाभीः पूजयित्वे वंप्रार्थनां चक्रुना
दनाम॥ रागवत्नाथ सर्वे रेतेस्तु पाप्रभेदनावन दीनि महात्मानं कृष्णदेवप्रभानिनं॥ सुखिकंमंगलेनापि तेव यंवंसमंकृतः
। मत्थेवं सर्वदावापि कृपांकृत्वा प्रसीदतु॥ वयंसर्वे पि सर्वे रूपवनांगतर्वेक्षाः। यथा दर्शाऊ नाम्भापि तऊ मत्र द्वया सदा॥ तदन्
कृत्यया सा हस्तुपत्नेषूदयानिधे॥ ततः विवासनां कृत्वा नूयस्तं कर्तुमर्हसि॥ वंतेः प्राथिर्गत्वा कृत्वा नमस्तः मत्वा मध्ये प्रवि
श्वार्थ मध्यूवासमुनीश्वरः॥ तथाधिवासितं तत्र मुनीन्द्रुणहितमिष्ट्वा। सर्वे पि तऊ नामत्वा रूयसा संऊ हर्षित॥ ततः सर्वे पि तथो मा:

१७३

पराक्रमप्रवर्द्धनं। तदमतमिदं सर्वत्र महासाहेप्रवाच्यतां॥ तदनिः सकलसामाप्यसूतिर्द्धवसवारवनू। कूलादिष्टं मुनेः श्र
त्वासद्वदेवतथास्वयनू॥ तदाऽरिकवः सर्वतः दृष्ट्वाविस्मयाविताः। भगवन्कंगुनूत्वा पर्यपृच्छन्सुवाहिता॥ आश्चर्यं भगवन्नेग
यदियंगमहर्द्धिता॥ यावदित्थमिमसर्वं महद्वासनमुगृहा। तवाकृपयाकृत्य सर्वात्मेस्थापिताकृतं॥ कनयूष्मानूतावनजा
तयंतमहर्द्धिता। तवान्नकृत्समादिश्य संवाधयिमर्दनि॥ कूनिते प्रार्थमाल्मसी एतवांश्वतथतिसं। गान्सवाद्यगीरिकूनिः
नाक्रेवंसमादिगनू॥ कूयतांरिकवः सर्वयत्नयाप्रेतंपूना। तस्यत्वगयिष्यामिश्रुत्वाचाथनूमोगतां॥ पूनारुन्सूगतावूर्द्ध्वं
द्वारिक्षामूनीश्वरः॥ सर्वकार्दंजगद्धाक्षाधर्मनाकृत्थागतः। सर्वविघ्नाधिपानाथः सतरिक्ष्वविनायकः॥ दूदक्रियम

दृष्ट्वा सर्वान् समुत्थाय स्थितान् आदिमध्यान्तकल्याणं दिव्यधर्मं मुक्तमं। तदार्यधर्मं आकर्ण्य सर्वे सत्त्वा आदिगाः॥ मानव
वर्याः प्रतिलब्ध सद्धर्मं गतं ययुः॥ तत्र केचिज्जाताः सन्तः श्रद्धाप्रतिलाभवन्तः केचिद्बहुबाधीनाः धर्मानुसारिप्रतिलाभवन्तः॥
श्रोतापत्तिफलप्राप्ताः केचिद्वासुर्मार्गगयाः॥ सकृदागामिफलप्राप्ताः केचिद्बहुबाधाः पत्र॥ अनागामिफलप्राप्ताः केचिद्ब
हुबाधाः केचिद्बहुबाधाः विज्ञाप्य केचित् सर्वे प्रतिप्रलाः॥ मानधर्मविनिर्मुक्ताः संसारस्य निःसृताः॥ निःक्लेशाः समविर्ला
भ्य स्तिमण्डलविराजिताः॥ अर्हन्तो वदनीयाश्च वरबुद्धक्षेत्रिणः॥ तथान्यपि बहवो योनिकाः प्रमिकादयः॥ सम्बुद्धा पास
काः आसन् सद्धर्मप्रवर्षार्थिनः॥ तत्र सौरगवांक्षत्र सदा तिष्ठन्ति यूजमानकाः वीवर्बंधश्च दत्वैव तानरावता॥ यदात्र विजयकीर्तिः

१७४

नजा नत्र यनाश्वत्र रुत्वहिव॥ ल रुत्वा सिस्वपायनें यास्य हंगवर्गं कूहखजयं दूलगिंनूनं कामांत्र कदिगारुयाग॥ याहिला
काधिपारुत्वा प्रजा वसनयीतीमा॥ दक्षंयक्ष नयाखंव सदूनं दूर्गमिखजाद॥ यश्च राजा प्रजा दुःखमूयक्ष स्वयमेवतु। सू
खंतु ज्ञानमंक्षिष्टस्किं राजा प्रजा रुक्ष॥ यस्मिंश्च नृपतावित्थं प्रजा वसन घातिगा॥ सकिं राजा नभद्रापि धि कुवादे॥ प्र
रुन्यत॥ यश्च राजा स्वयं स्वास्थ प्रजा दुःखं नमन्यत॥ सवापि किं नभद्रापि प्रदुःखास्मा कृमलवद॥ यश्च स्वयं नृपारुत्वा प्रजा नेवाल
यक्रत॥ मसवकिं नृपरत्नापि मृत्यधिपारुमियंक्षि॥ यश्च राजा प्रजा दुःखं दक्षेवनविचारयद॥ सापिवकिं मही रत्नापि वधेगा मर्कदी
यथा॥ इनस्तु विद्वजातापि स्वप्रजानी नरुक्षियः॥ वीमरत्नापि सकिं राजा मक्षिवदरिचारकत॥ यः प्रजाः पीडयिस्वैव स्वास्मान

कस्मा यी मात्रगसा जि नश्च नः॥ रु गवान्मगल्ये ः सार्द्ध साकधर्मी ए कागयन्ना ऊ नयद षू वन न्न्या वाऊ श्चा नी मू पाय यो॥ गऊ न्यस्मिन्न न
नथ्य ससंघः समूयाविशन्ना सद्धमे दऊ ना कृत्वा गस्थे साकदि नाऽयः॥ नस्मिंऽ समयकृत सर्वत्र विषय नथा॥ मद्दीक्षियन्ना क्रान्क मानि
कारूप्य वर्हिना॥ गदापिदिनथा नत्र सर्वसाकाविय ङ्गनाः॥ मानिका हृन मागा र्कावद्दवा मन्नयि यूः॥ नत्थेवं नन्मद्दान्त्यागं दृष्ट्वा सर्वं मद्दा
ऊनाः॥ दाहाकान्न प्रलापन्कः संजन्ना ः प्रानि षदिन॥ नथा ना ऽपि नत्र त्यः कृ जिया नृपनिः सुधीः॥ नत्थ नि मानिका त्यात दृष्ट्वेदं स १७७
मन्वि लयनू॥ हाहा पा पं रवक्कृं किं पा पं प्रकृतं मया॥ मनेन सकला लोका दुःखा रूविद्दवा मृताः॥ गदत्र किं करिष्यामिः
यत्रा पाये न गक्कृ ना॥ कावेन न्न हदूत्या नं गमी कर्तुं प्रकृ कृया नू॥ यद्यनि मानिका त्यागे प्रहृतावद्दवा मृताः॥ गदू पाय

वर्तितः सत्रवत्पार्थिवो राजा सर्वलोकाधिपः प्रभुः॥ ममैव विषयस्तत्र कनयायेन साधुना॥ तस्यैतिमानिकायाते यथाक्रमा
समन्वितः॥ पीड्यमानाऽहमलोकाभिक्षुकाद्राजतो भृशं॥ कृत्वा साहसमात्मैव मृतापि वरवीक्रमात्॥ कथमत्रयुतीकार्यं कृ
यमिमत्युगमन्कथा यनेवं गन्महात्मानं निशेषं प्रगमिष्यति॥ तदुपायं नजानामि यनवाप्तुं तत्वतः॥ सर्वथाहं विनष्टास्मि धि
गस्तमविधातितं॥ यदर्थमवनाऽस्मि तदवयविनश्यति॥ किं ममानेनजीवेन केवलं पापरागिना॥ वरमेवाद्य मृत्युं नमि
थ्यात्रिवजीवितं॥ यस्मात्रिवमपि स्थित्वा मृतदुःखं तदवहि॥ इति विलापिवर्युतं नृपं कस्मिन्सुकाननः॥ दृष्ट्वा स सहसा पत्र
त्वेवं पर्यपृच्छत॥ स्वामिन्किं तविषादं तवादृशं मर्हसि॥ अकार्यमहाराजा सुकृतिव्यामि सर्वथा॥ इति गत्वा दिनं प्रत्या

मेवयाश्रयगुप्तवीरमपि सकिंजो नाकुनाशयः कुलाकुवत्॥ तथा किंजलसंसारे जीवितं वापि निष्फलं। यत्प्रजानां हि संकुलाः
नाश्रिनक्रियमाणदुःखं॥ धिक्धिक्धांनवमत्वं तनक्रिप्रजा हिय॥ केवलं यावत्संप्राप्तौ नउपरमाणुवाक्यं॥ तत्रव कुलियाधर्मोः
राजानापि तत्रवहि॥ तत्रवतु महीपाश्च तत्रव नृपतिश्च वाः॥ यत्रूं तिमापिकाल्यात रीतिवसन संकटात्॥ निरयक्षसुजीवपि
सुव कक्रिप्रजाः सदा॥ यत्रदत्वा लयंत्र्यं नजयिलाप्रवाश्च व। प्रतिष्ठाय सुखधर्मं पालयक्रिसदाप्रजाः॥ यत्रमूलजनां जिलाप्रजा
नांहितसाधनं। धानपुष्पं शुरालाहे मंशुयक्रिमहीं सदा॥ यत्रसर्वनृपाश्चर्मं पिवाश्च प्रयत्नतः। तत्रवतां महींसर्वा पालयक्रिस
सागनां॥ यस्यधर्मनिरावेश्च विषयपुसमकतः॥ तस्थतिमापिकालातं कदापिनप्रवर्तते॥ सदाहरिकुरुरालाहे मंरा सोत्वंप्र

श्री॥ नमो वृद्धाय धर्माय संघाय च निहं वदन्। त्रिरत्नाति मूर्ध्नः स्तुत्वा प्रार्थयदेवमादरात्॥ भगवन्नाथ सर्वज्ञ यत्प्रसादात्
नाज्ञतां॥ कमलमपनाथत्वं प्रसादसूक्ष्मया निश्च॥ यत्थ पत्यत्वयं नाथ पाहि लोकान्समुद्भवन्॥ गथ मां वासवं मन्ते दृष्ट्वा तु
पत्या भव॥ ॐ त्वं प्रार्थितनाथ चन्द्रो भगवाञ्जिनः॥ सस्मयः कृपया पत्य गत्वा विषयमुपाद्विगः॥ नदा कश्चिन्महामात्यः कृत्वा
वस्तुगतागतं। सरुसा समुपत्येव भूतं भाकृत्वदयः॥ स्वामिन्नत्र चन्द्राख्यः सम्बुद्धः सरुसाधिकः॥ ऊसाकं विषयप्राप्ता
ॐ तिलोकान्मयाश्रुतं॥ गत्वा सरुसा पत्ये गत्वा तत्र गमनया। सकलपुरयं कृत्वा सप्रार्थितुं समर्हति॥ ॐ तिगमा दितः
कृत्वा समाज्ञा स्वनूमादितः। गथ तिसरुसो ढ्यसं वृद्धं कृत्वा मूर्ध्नयो॥ गमा सो नृपती राजा समन्त्रिजानपो त्रिकः। पूजा मी

मुनाज्ञातं प्रवाचयम् ॥ सर्वमित्यब्रुवन्तं कथित्वा वाक्यवीरुथा ॥ ॐ मीति महात्मा मा त्रिकाग्रप्रवर्तिनः । अतस्तुक्तिप्रतीकारं न
जानामि सत्यसूक्तम् ॥ यत्नेन ॐ ति कार्यः सर्वं मा त्रिकाग्रसमन्वितः ॥ लघुप्रगमनायाय सुदृढायं प्रवक्ष्यतां ॥ ॐ ति वाक्यसमादिष्टं
कृत्वा सोऽसचिवः सुकृतः ॥ बाधयित्वा नमदातं पुनर्वचनमब्रवीत् ॥ मा विषादं कृथा राजन्नेवं इत्यागमं कृत्वा लघुपायं प्रवः
क्ष्यतः कुरुष्व समाहितः ॥ शिवत्वं भवणं कृत्वा स्थानात्वा समादमात् ॥ कृत्वा तत्र भ्रमन्नर्थं प्रार्थयस्व समाहितः ॥ तथा १७१
सोऽगवीप्रदाद्वाग्यसनं महत् ॥ सर्वथः सहसा पत्य लघुभक्तीकरिष्यति । तमाज्ञमर्मलं नित्यं सूरिकं च सदारवृतं ॥
ज्ञं सत्यं मया प्राक्तं मत्वा मिन्द्रमीयतां । ॐ ति मन्त्रितं कृत्वा समाज्ञात्वनुमादितः ॥ तथेति वप्रतिज्ञाय शिवत्वं भवनेय

भवतीया ऽयामास गइत्यागत्र ऽभ्रकथ ॥ रुग रुस्याम्बभ्र वध्वा वृद्धस्यानूरावनः सर्वत्र गत्रा सत्यानं ऽ ग्रामन कल्पनहि
॥ अथ सीमद्विषय वर्ष सूरिकाम गीसात्सवां सर्वजाविनिनानं कं रुगयुग ०० बारुवन ॥ नदा सर्वपि नसाकाः योनिका
अमिकाअपि नयं वृद्धा नूरावत्वं ऽ वृद्धा गीवननन्दिन ॥ अथ सोनृपनीनाआ समाक्रिनेपोनिकाः सवृद्धनानं कृत्वास
मांघिकंसमर्थयत ॥ नगाय थ रुतांश्चध्वसरत्फंपर्यनर्पयेत्रा नगापनीयपाजोनि रुक्वाकिकम ऽ मधयग ॥ नगासंसूग
नंवृद्धसर्संघंवद्रास्यस्थानीवासनस्मासीनस्वार्थ यथेवमाडिनः ॥ रुगवत्रत मसत्यानंविषयप्रसमकनः यना
यायविश्वननरुयानेवंरुविष्यति ॥ गइयायविश्वनंभसर्वसत्वानूकमया। दाउमहिनिसर्वरुयथाक्रिनकृपामाय ॥ ००

निगृहीत्वा तत्संवृद्धाभिक्षमूपायथो ॥ गत्वा तं मृगतं दृष्ट्वा समुपलप्रसादितः पूजां मे पूजयित्वा च पुनर्गत्वा सकृता आलिः
॥ ब्रह्मा कृतसमूपाहीनः सद्भूमस्त्रतुमाचता ॥ नमस्कृत्य गवन्तं समुद्रीकृत्य षीदन ॥ अथ सो मृगवान्यत्वा दृष्ट्वा सर्वान्गांस
रां आदिमध्यान्तकं स्यार्थादिदं धर्ममूलसं ॥ तस्य सर्वविनाशाका नृपतिप्रमुखा जनाः ॥ तस्य धर्मा मृतं श्रीत्वा प्राणनद्यप्रमादिना
॥ अथ सो नृपतीनां समूलयकृतां ऋषिः ॥ आनूर्वा तुविसस्थ्य न त्वा तं जिनमब्रवीत् ॥ भगवन्नाथ सर्वज्ञ सर्वसत्वगतेसह मया
नूर्वा मया कृतं तेषां स्कृतमर्हसि ॥ तदा दीक्षिमहात्यानं मानिका श्वसमकृतः ॥ अथाशुकृपया दृष्ट्वा भमीकर्ष समहिनि ॥ ॐ स्थान
स्यार्थिनं नाकाकृत्वा सो मृगनाम निश्चलथे निपतिसंक्रुद्ध रक्षीरत्वा धिवासगत ॥ अथ सो मृगवान्दृष्ट्वा मरामक्तानसाविना

१७८

ज्ञानमूर्धाषधं। तथा यस्य सर्वसत्वेषु मैत्री कृत्वा कृतांकृत्। तथा वीर्यमक्षमादं धृत्वा सत्वहितं वना। तथा ध्यानं समाधान स्मृत्वान
त्रयं तत्। तत्थेन स्वस्थ सामर्थ्यं प्रज्ञापारमवाप्नुयात्॥ न तथा नामिता धृत्वा वनानि यं समाहितः। तथा त्वं कुमारं पूर्यसंबाधियः
दमाप्नुयात्॥ आनाग्धमसुधानाज्ञ नमरि कंवाज सर्वदो। प्रतिध्यानं वर्सवाक्षे सिद्ध उ सर्वथा ध्रुवं॥ ॐ स्यादि हूंमनोद्धत्वा कृत्वास
र्वनूमादिनाः। चित्तगत्वं गत्वा वहत्वं वाधिवाविघठा। अथ सौ रगवांश्रुत्रिमासाक्ष सासाधि कोः। तथा नाज्ञ हितं कंउ
नमा। कृत्वा यज्ञावत्। तथा सौ नृपतौ नाज्ञा। चित्तज्ञ गत्वं गतः। धाधिवर्षासमाधयन स्ते साक हितं विना॥ तथा नत्व
सदा जयं तत्थ स्यात नेवाक्रमानासदेवारवत्रियं सूरिकं मगं सासवां। मन्यध्वौरि कृवः। कितभसा गौसौ नाज्ञा न नाक्षधि

तिनाकार्थिनंत्रु स्वाच डासोसुगताजिनः।नंतृपतिंसमासाक्य पुनर्नवंसमादिशत्॥भूतुनाक्रमलाविक्रनइयायंपवक्तोय
नेगमहात्यानंश्रीप्रसवंगमीरुवंग॥यदाप्यनमहात्यानंपवक्ष्यामिवाक्रमन्।तदासाकंपुसमेतो समाधयकृपाचिनः॥
०० ब्रम सोगतंक्तु संघाटिकंसमोदनाद्।खनिरुक्त्वंजाग्रनंवन्दित्वाप्रावलम्बयन्॥सत्कृत्यपूजयाप्रेः महात्मादेः स
मक्रनः।सुप्रभनगनदजोसर्वयायिपवानथ॥तदानविजितंक्रुद्धमहात्यानंनवाक्रमन्।इमनम्भाणिगंहस्थापनाविष्ट १७२
तिसंप्रसन्न॥तथाप्रविजितनाजस्यास्यानिनूपजवंसूरिमगीतंनिर्यमहानन्दीसवंसवन्॥एवमनन्मनानाक्रमस्यंमत्वास
मादिनः।सर्वसत्वहितार्थानंकृत्वागाधिपुरुत्रजाः॥पुनरुकथनाजबोधिसत्वसाधनंसदासाकहितंकर्तुंगदगद्ध
र्मसाधन॥बोधिप्राप्तिविक्रनत्साधरिस्वाप्रिमुक्तांसर्वसत्वहितार्थसमानंदेहियाथिनि॥तथागतसमाधयन

स्तानं रजनदनान् ॥ ॥ व्यादिषु मनो दं रिक्तवसूनां ॥ सर्व क्रत्यानुमादन्तः प्रायन्तदसप्रसादिका ॥ ॥ अथ सोलगव
न्धुः गुरुं कृत्वा तथा गाः ॥ समाधिकः समूलायस्तं निसानं समायनन ॥ नदानस्य सवानस्य सूरिकं निवपडवांमं
गतं संतनात्मा संपावर्द्धनसमकृतः ॥ तथा सर्वप्रिनलाकाः ॥ प्रिनलभनभाक्तिनो ॥ दानयज्ञ तुस्तात्मा दत्वा तस्य स्थिनं सः
खंडगदवंसदानाग्रं कृतं मंडनूरत्नादिनां ॥ तुष्टमयास्मारयानं कृत्वा वंसभावनाप्रजाभ्यायिगथाधर्म अवयित्वानू
ब्राह्मयायात नीया ॥ गुरु स्थ्यन तथा वस्तु गुरुरुद्य ॥ ॥ दिनेन समाधिषु मयगुफन लिंगुष्माङ्ग्वासोसजनानाजाप्रत्य
नन्दनुमादिन ॥ ॥ तदीक्षिमनाद्दनमनावदानं जनादिनं ॥ पृथ्वीक्षिप्रवयं कौवंयाकि सुखावतीं ॥ ३ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ॥ ७

पंचाजरं मंत्रवरं सादि मन्यक्षनिप्रभीयतां भय इवं सुगर्भवज्रे सत्कार्यं कृतं मया। तस्य पृथ्वीविकं नमस्यं
सांद्रिसत्कीर्तिदवरिकवो मत्वा गुरुनानेत्वं समादिनेभावनिरवं युष्माभिनापि सर्वदा॥ गुरुस्यसुखमानित्यं कृत्वा सादः
देवादिमिश्रियामि ॥ नेवं स्यात् कर्मनिष्फलसंपविष्ठ॥ अन्यथा यथा नेवू कर्मस्तेकवापि दिनुं कीयन नापि कर्म
कापिकदा वनः नापि दक्षकर्म वा यूति वा नगुष्य नाजसभ्यक्षिंयन नेवं सुमे कायन न नरि॥ नयसभ्यक्षिकर्मणि १३०
कस्य को। दिसंकेयपि सामग्री प्राय नकानं स्तकिखसुदविना॥ यने वयत्कृत कर्म सर्वापि रुवासथ [illegible]
लंकसयमिनि ॥ ॥ ॥